

President Ford i CAVR-rapporten

Många hyllningar har uttalats till den avlidne USA-presidenten Gerald Ford för hans roll när det gällde att hela USA-samhället efter Vietnam och andra frågor. Ford dog den 26 december 2006 93 år gammal. Låt inte dess hyllningar skymma hans skamliga roll för Östtimor, hans brott mot USA:s och det internationella samfundets lagar. Hans roll i Indonesiens invasion av Östtimor måste beaktas vid varje verklig värdering av hans presidentskap.

Det finns en del information om Fords roll i CAVR:s (Mottagnings-, sannings- och försoningskommissionen) rapport Chega!, särskilt i avsnittet om självbestämmande, kapitel 7.

CAVR:s rapport är tillgänglig på <http://www.cavr-timorleste.org/>. Vi har skrivit om den i nummer 28.

Patrick Walsh har gjort en sammanfattning av informationen om Ford. Den bygger huvudsakligen på kapitel 7 om självbestämmande i Chega!, sidan 51 i den engelska utgåvan.

1. President Ford var USA:s president, när Indonesien förberedde sitt övertagande av Östtimor, sin invasion den 7 december 1975 och början av ockupationen.
2. Han träffade president Suharto två gånger 1975: i juli när Suharto besökte USA och i december, när Ford besökte Indonesien.
3. USA:s regering var medveten om Indonesiens planer att införliva Timor. Åtminstone sedan 1975 visste den också att våld skulle kunna komma till användning och att det skulle innebära användningen av militär utrustning från USA.
4. I mars 1975 beslutade USA:s regering genom utrikesminister Kissinger att USA skulle förbli tyst, om Indonesien använde våld i Östtimor. I enlighet med detta, trots principiellt stöd till självbestämmande, tog president Ford varken upp frågan om Timor eller varnade för användningen av USA-utrustning, när han träffade president Suharto i Camp David i juli.
5. Den 5 december telegraferade Fretilins ordförande och presidenten för Östtimor, Xavier do Amaral till president Ford och bad honom att stoppa invasionen. Telegrammet ignorerades.
6. Den 6 december tog president Suharto upp Östtimor vid sitt möte i Jakarta med president Ford och Henry Kissinger. Som svar på Suhartos begäran om förståelse, sade Ford "vi kommer att förstå och kommer inte att utöva påtryckningar på er i denna fråga". Det gjordes ingen uttrycklig syftning på militär intervention under mötet, men det är klart från diskussionen och referenserna till användningen av USA-vapen och gerillakrig att USA-presidenten visste vad han godtog. Kissinger bad Suharto att fördröja interventionen tills president Ford hade återvänt till Washington och kunde hantera USA:s svar. Begäran ignorerades.
7. President Ford gjorde ingen hänsyftning till Timor i sin redovisning i Washington efter besöket den 10 december. Den 13 december skickade han en personlig gåva bestående av golfbollar till president Suharto.
8. Utrustning från USA använd av Indonesien vid invasionen inkluderade 9 tidigare amerikanska örlogsfartyg, 13 plan använda vid anfällen mot Dili och Baucau, vapen använda av invaderande fallskärmsjägare, radio och annan utrustning.
9. USA har bara röstat för en resolution om Östtimor i FN:s säkerhetsråd. Till att börja med avstod USA från att rösta på andra resolutioner i generalförsamlingen och säkerhetsrådet men röstade sedan mot alla följande resolutioner i generalförsamlingen och säkerhetsrådet till 1999.
10. CAVR-rapporten säger att José Ramos-Horta, som var Östtimors huvudsaklige representant i New York under konflikten, sade till CAVR att "USA var värst" och hade mest att stå till svars för, eftersom det svek sin ställning och sitt inflytande, när det gällde att stoppa Indonesiens aggression.

Översättning: Tommy Pollák

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA.